

μηδέ

μηδέ, σύνδ. συμπλεκτ. [<αρχ. μηδέ], ούτε, ουδέ, και ακούγεται συνήθως στα δημοτικά τραγούδια (Δημοτικό τραγούδι: *αχός βαρύς ακούγεται, πολλά τουφέκια πέφτουν, μήνα σε γάμο ρίχνονται μήνα σε χαροκόπι; -Μηδέ σε γάμο ρίχνονται μηδέ σε χαροκόπι*).

- ο λύκος κι αν εγέρασε κι άλλαξε το μαλλί του, μηδέ τη γνώμη του άλλαξε μηδέ την κεφαλή του ή ο λύκος κι αν εγέρασε κι άλλαξε το πετσί του, μηδέ τη γνώμη του άλλαξε μηδέ την κεφαλή του, βλ. λ. [λύκος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας